

ອັນທິດເປດແມ່ນມາຈາກທັງເຈັດ - ເລກໜຶ່ງ

ໂຮມສອງປະເພດຂອງມືນເລື້

Jeff Pippenger

2023-09-13

ວິນລຽມ ມືນເລື້

ໄດ້ຕັ້ງຂໍ້ຄວາມພະຍາກອນຂອງທ່ານໄວ້ເທິງໂຄງສ້າງຂອງອຳນາດສອງປະການທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເປົ້າມາ, ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ລະບຸຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າແມ່ນ ໂຮມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຮມສັນຕະປາປາ.

“ເມື່ອ William Miller ນຳໃຊ້ຫຼັກການຕົວຈິງຂອງລາວ
ລາວໄດ້ສັງເກດເຫັນໃນຂໍ້ພະຍາກອນທີ່ພົບເຫັນວ່າ ມີຫົວຂໍ້ທີ່ປົກກິດຊຳຢູ່ເລື້ອຍໆ ຄື
ການໂຕ້ແຍ້ງລະຫວ່າງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກັບສັດຕູຂອງເຂົາ.
ໃນການວິເຄາະຂອງລາວກ່ຽວກັບອຳນາດທີ່ຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫຼອດຍຸກສະໄໝທັງຫຼາຍ
ລາວໄດ້ພັດທະນາແນວຄິດເລື້ອຍໆ “ສັງເກດກຽດຊັງ” ສອງປະການ ໂດຍນິຍາມວ່າ ລັດທິນອກສາສະໜາ
(ສັງເກດກຽດຊັງປະການທຳອິດ) ເປັນສັນຍະລັກແທນກຳລັງຂົ່ມເຫັງທີ່ຢູ່ນອກຄຣິດຕະຈັກ, ແລະ
ລະບົບສັນຕະປາປາ (ສັງເກດກຽດຊັງປະການທີສອງ)
ເປັນຕົວແທນອຳນາດຂົ່ມເຫັງທີ່ຢູ່ພາຍໃນຄຣິດຕະຈັກ. ແບບແຜນຂອງສັງເກດກຽດຊັງສອງປະການນີ້
ເປັນລັກສະນະທີ່ກຳນົດການຕົວຈິງພະຍາກອນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາວໃນເວລາຕໍ່ມາ.” P. Gerard
Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 22.

ນັກເທວະວິທະຍາແຫ່ງອັດເວນຕິດນິຍົມຍອມຮັບຂໍ້ທັດຈິງວ່າ
ກອບແຫ່ງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປປະຍຸກຕໍ່ໃຊ້ຂອງມືນເລື້ແມ່ນອຳນາດສອງປະການທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເປົ້າມາ ຄື
ລັດທິນອກຄຣິດ ແລະ ລັດທິສັນຕະປາປາ,
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະຖືວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນພຽງການວິເຄາະປະຫວັດສາດແບບມືນເລື້ໃໝ່ ແລະ
ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຂົາ.

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດຂອງພຣະອົງໃຫມ່ດົນໃຈຫົວໃຈຂອງຊາວນາຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍເຊື່ອພຣະຄຳພີ,
ເພື່ອນຳພາເຂົາໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍ.
ທຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຢູ່ນຳຢ່າງຢືນຢານຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກຜູ້ນັ້ນຊ້າໆ, ເພື່ອນຳທາງຄວາມຄິດຂອງເຂົາ ແລະເປີດຄຳ
ພະຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ເຄີຍເປັນສັງມັດມົນແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ.
ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາຍໄສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ,
ແລະເຂົາໄດ້ຖືກນຳພາໃຫ້ຄົ້ນຫາຂໍ້ເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ລະເຊີ,
ຈົນກະທັ້ງເຂົາໄດ້ເບິ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມພິສວງ ແລະຄວາມຊື່ນຊົມ. ເຂົາໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນນັ້ນວ່າ
ມີສາຍໄສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງອັນສົມບູນຄົບຖ້ວນ. ພຣະຄຳນັ້ນ ຊຶ່ງເຂົາເຄີຍຖືວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ
ບັດນີ້ໄດ້ເປີດອອກຕາສາຍຕາຂອງເຂົາໃນຄວາມງາມ ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງມັນ. ເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າ
ພຣະຄຳພີຕອນໜຶ່ງອະທິບາຍອີກຕອນໜຶ່ງ, ແລະເມື່ອຂໍ້ຕອນໜຶ່ງຖືກປິດບັງຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ,
ເຂົາກໍພົບໃນອີກສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະຄຳນັ້ນ ຊຶ່ງອະທິບາຍມັນ.
ເຂົາໄດ້ຖືພຣະຄຳອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື
ແລະຄວາມຍຳເກງອັນເລື້ອຍໆຊຶ່ງທັງສອງ.” Early Writings, 230.

“ທຸດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ” ໄດ້ຖືກລະບຸໂດຍກົງວ່າແມ່ນ ກາບຣີເອນ ໂດຍ ຊຸດສະເຕີໄວທ໌.

ຖ້ອຍຄຳຂອງທຸດສະຫວັນທີ່ວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍແມ່ນກາບຣີເອນ, ຜູ້ຢືນຢູ່ໃນພະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ,”
ສະແດງວ່າທ່ານດຳລົງຕຳແໜ່ງອັນມີກຽດສູງໃນລານພິພາກສາແຫ່ງສະຫວັນ.

ເມື່ອທ່ານໄດ້ມາພ້ອມຂ່າວສານເຖິງດານເຮອນ, ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ,
"ບໍ່ມີຜູ້ໃດຢືນຢັດຢູ່ຮຽງຂ້າງອ້ອມໃນການເຫຼົ້າຢືນອອກຈາກມືຄາເຮອນ [ພຣະຄຣິດ] ເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ."
ດານເຮອນ 10:21. ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້ຕັດເຖິງກາບຮີເອນໃນພຣະນິມິດໂດຍກ່າວວ່າ,
"ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງແລະຊົງສຳແດງມັນໂດຍທູດຂອງພຣະອົງແກ່ຍອນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ." ພຣະນິມິດ
1:1. ແລະທູດສະຫວັນນັ້ນໄດ້ປະກາດແກ່ຍອນວ່າ, "ຂ້າຍອຍເປັນເພື່ອນຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັບທ່ານ
ແລະກັບພວກເພື່ອນຮ່ວມຜູ້ພະຍາກອນຂອງທ່ານ." ພຣະນິມິດ 22:9, R.V.
ຊ່າງເປັນຄວາມຄິດອັນອັດສະຈັນແທ້—ວ່າທູດສະຫວັນຜູ້ຍືນຢູ່ຖັດຈາກພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໃນກຽດສັກ
ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ເປີດເຜີຍພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ມະນຸດຜູ້ມີບາບ." The Desire of Ages,
99.

"ແນວຄວາມຄິດທີ່ອັດສະຈັນ—ທູດສະຫວັນຜູ້ຍືນຢູ່ຖັດຈາກພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໃນດ້ານກຽດຕິຍົດ
ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ເປີດເຜີຍພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ" ແກ່ຈິດໃຈຂອງ William Miller. ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່
Gabriel ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທູດສະຫວັນຫຼາຍອົງໄດ້ນຳພາຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວໃນເລື່ອງຄຳພະຍາກອນ
"ຊົງເຄື່ອມດີມົນແກ່ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າສະເໝີ." Gabriel ແລະທູດສະຫວັນອື່ນໆໄດ້ນຳ Miller
ຜ່ານພຣະຄຳພີຕາມລຳດັບຕັ້ງແຕ່ປະຖົມມະການເປັນຕົ້ນໄປ. ດັ່ງນັ້ນ
ລາວຈຶ່ງຖືກນຳໃຫ້ໄປເຖິງຄຳພະຍາກອນດ້ານເວລາທີ່ຍາວນານທີ່ສຸດໃນພຣະຄຳພີຄື "ເຈັດເວລາ"
(ສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບໍ່) ໃນ Leviticus ບົດ 26, ກ່ອນທີ່ລາວຈະຖືກນຳໃຫ້ໄປເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນໃນ
Daniel ບົດ 8 ຂໍ້ 14.

"ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອຸທິດຕົນເອງໃຫ້ແກ່ການອະທິຖານ ແລະ ແກ່ການອ່ານພຣະຄຳ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຈວາງອະຄະຕິ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທີ່ຢືນຢັນກ່ອນທັງປວງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງ,
ເພື່ອປຽບທຽບພຣະຄຳພີກັບພຣະຄຳພີຢ່າງລະອຽດຖືກວິໄນ, ແລະ
ສືບຕໍ່ການສຶກສາຂອງມັນຢ່າງເປັນລະບຽບ ແລະ ມີແບບແຜນ. ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມຈາກປະຖົມມະການ ແລະ
ອ່ານຂັດຂ້າງ, ດຳເນີນໄປໄວເກີນກວ່າທີ່ຄວາມໝາຍຂອງແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກຢ່າງພຽງພໍ,
ເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າພົ້ນຈາກຄວາມຂ້ອງໃຈໃດໆກ່ຽວກັບບັນຍັດລັບ ຫຼື ຂັດຂ້າງແຍ້ງ.
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພົບສິ່ງໃດທີ່ຄຸມເຄືອ,
ວິທີປະຕິບັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄືການນຳມັນໄປປຽບທຽບກັບຂໍ້ຄຳພີທີ່ກ່ຽວເນື່ອງທັງປວງ; ແລະ
ໂດຍອາໄສຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ CRUDEN,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກວດຄົ້ນຂໍ້ພຣະຄຳພີທັງຫມົດທີ່ພົບຄຳສຳຄັນໃດໆທີ່ບາກດິຍູ້ໃນຕອນທີ່ຄຸມເຄືອນັ້ນ. ຈາກນັ້ນ
ໂດຍບໍ່ອ່ານໃຫ້ທຸກຄຳມີນ້ຳໜັກອັນເໝາະສົມຂອງມັນຕໍ່ຫົວເລື່ອງຂອງຂໍ້ຄວາມ,
ຖ້າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບມັນສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຄຳພີທີ່ກ່ຽວເນື່ອງທຸກຂໍ້ໃນພຣະຄຳພີ,
ມັນກໍບໍ່ເປັນຄວາມຍິ່ງຍາກອີກໄປ. ດ້ວຍວິທີນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສືບຕໍ່ການສຶກສາພຣະຄຳພີ,
ໃນການອ່ານທົບທວນຄືນທຳອິດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ, ເປັນເວລາປະມານສອງປີ, ແລະ
ກໍໄດ້ເກີດຄວາມພິຈາລະນາທີ່ວ່າພຣະຄຳພີເປັນຜູ້ອະທິບາຍຕົນເອງ. ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າ
ໂດຍການປຽບທຽບພຣະຄຳພີກັບປະຫວັດສາດ, ຄຳພະຍາກອນທັງປວງ ເທົ່າທີ່ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ
ກໍໄດ້ສຳເລັດຢ່າງຕັ້ງຕາມຕົວອັກສອນ; ແລະ ຮູບພາບ, ອຸປະມາ, ຄຳອຸປະມານທີ່ດີ, ຄວາມປຽບປຽບ ແລະ
ອື່ນໆ ອັນຫຼາກຫຼາຍທັງໝົດໃນພຣະຄຳພີ, ບໍ່ວ່າຈະຖືກອະທິບາຍໃນບໍລິບົດທີ່ຕິດກັນຂອງມັນເອງ, ຫຼື
ຄຳທີ່ໃຊ້ສະແດງສົ່ງເຫຼົ້ານັ້ນຖືກໃຫ້ຄຳນິຍາມໄວ້ໃນພາກອັນຂອງພຣະຄຳ; ແລະ
ເມື່ອໄດ້ຮັບການອະທິບາຍດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ກໍຕ້ອງເຂົ້າໃຈມັນຕາມຕົວອັກສອນ
ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄຳອະທິບາຍນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງແນໃຈວ່າ
ພຣະຄຳພີເປັນລະບົບແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ຖືກຊົງເປີດເຜີຍ ຊຶ່ງຖືກປະທານໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ
ງ່າຍດາຍເຫຼືອເກີນ, ຈົນ "ຄົນເດີນທາງ ເຖິງແມ່ນໄງ່ ກໍບໍ່ຈະຫຼົງທາງໃນນັ້ນ." ..."

"ຈາກການສຶກສາພຣະຄຳພີຢ່າງເລິກຊຶ້ງຕໍ່ໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະຫຼຸບວ່າ
ເຈັດສະໄໝແຫ່ງອຳນາດສູງສຸດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ຈະຕ້ອງເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອຊາວຢິວໄດ້ລົກເປັນຊາດເອກະລາດ

ໃນຄາວການຖືກກວາດຕ້ອນໃນສະໄໝຂອງມານາເຊ, ຊຶ່ງນັກລຳດັບເຫດການທົດທຶສຸດກຳນົດໄວ້ວ່າເປັນ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ.; ແລະວ່າ 2300 ມື້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພ້ອມກັບເຈດຕະນາທົດ, ຊຶ່ງນັກລຳດັບເຫດການທົດທຶສຸດໄດ້ລົງວັນທີໄວ້ຕັ້ງແຕ່ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ.; ແລະວ່າ 1335 ມື້, ຊຶ່ງເລີ່ມຈາກການຍົກເລີກການຖວາຍປະຈຳວັນ ແລະການຕັ້ງຂຶ້ນຂອງສິ່ງໜ້າກຽດຊັງອັນນຳມາຊົງຄວາມຮ້າງເປົ່າ, ດານໂອນ ບົດທີ 7 ຂໍ້ 11, ຈະຕ້ອງນັບຈາກການສະຖາປະນາອຳນາດສູງສຸດຂອງສັນຕະປາປາ, ຫຼັງຈາກການຍົກເລີກສິ່ງໜ້າກຽດຊັງແບບບອກສາສະໜາ, ແລະຊົງຕາມນັກປະຫວັດສາດທົດທຶສຸດເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປຶກສາ ຄວນຈະລົງວັນທີປະມານ ຄ.ສ. 508. ເມື່ອນັບໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ຈາກວັນທີຕ່າງໆ ທີ່ນັກລຳດັບເຫດການທົດທຶສຸດໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບເຫດການຕ່າງໆ ທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າຄວນຈະນັບຈາກນັ້ນ, ໄລຍະເວລາທັງໝົດນັ້ນຈະສົມສຸດລົງພ້ອມກັນ ປະມານ ຄ.ສ. 1843. ດັ່ງນັ້ນ ໃນປີ 1818, ເມື່ອສົມສຸດການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນເວລາສອງປີ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກນຳມາເຖິງຂະໜາດອັນຈົບຖ້ວນແລະໜ້າຄາລົບຢ່າງຍິ່ງວ່າ ພາຍໃນປະມານຊາວຫ້າປີນັບແຕ່ເວລານັ້ນ ກົດຈະການທັງປວງແຫ່ງສະພາບປັດຈຸບັນຂອງເຮົາ ຈະຖືກສະສ້າງລົງ..." William Miller's Apology and Defense, 6, 12.

ຫຼັກການແຫ່ງການກ່າວເຖິງເທື່ອທຳອິດສະຖາປະນາວ່າ ສິ່ງທຳອິດທີ່ຖືກກ່າວເຖິງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຍິ່ງທີ່ສຸດ, ແລະສິ່ງທຳອິດທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 1 ຂໍ້ 1 ແມ່ນຂະບວນການສຶກສາພຣະບົດາຊົງໃຊ້ ເມື່ອພຣະອົງປະທານຂໍ້ຄວາມແກ່ພຣະເຢຊູ ຜູ້ຊົງຕ່ຳມາກປະທານມັນແກ່ທຸດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ, ແລ້ວທຸດສະຫວັນນັ້ນກໍປະທານແກ່ຜູ້ພະຍາກອນ, ຜູ້ຊົງຕ່ຳມາໄດ້ຂຽນມັນອອກແລະສົ່ງໄປຍັງບັນດາຄຣິສຕະຈັກ. ເມື່ອອາດເວນຕົດສົມປະຕິເສດພາລະກົດແລະການຄົ້ນພົບຂອງ William Miller, ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດພຽງແຕ່ຮາກຖານຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໄດ້ປະຕິເສດຂະບວນການສຶກສານັ້ນເອງ ຊຶ່ງໄດ້ນຳພາ Miller ໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຕ່າງໆ ຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຂະບວນການນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນວິທີທາງດຽວສຳລັບມະນຸດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພຣະນິມົດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ທີ່ຖືກເປີດເຜີຍຂຶ້ນກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະເປີດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ.

ມັນເລີກຖືກນຳໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ເຈດຕະນາກຳນົດເວລາໃນ Leviticus ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 677BC. ຈົນຮອດປີ 1856 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ Hiram Edson ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການກະຈັດກະຈາຍຂອງເຈດຕະນາກຳນົດເວລານັ້ນ ໄດ້ຖືກດຳເນີນການຕ່ຳນັບສົບເຜົ່າທາງເໜືອຂອງອົສຕຣາເລຍ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງພະຍາຍາມພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງເຈດຕະນາກຳນົດເວລາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ແຕ່ກໍໄກກວ່າ ການຄົ້ນພົບພື້ນຖານຂອງມັນເລີກຖືກປັບເຈດຕະນາກຳນົດເວລາ. ແຕ່ໃນປີ 1856 ແສງສະຫວ່າງທີ່ Hiram Edson ໄດ້ນຳສະເໜີນັ້ນ ໄດ້ມາເຖິງຈຸດສົມສຸດຢ່າງເປັນປົກຄຸມ ເພາະບົດຄວາມທີ່ເປັນໃນຊຸດນັ້ນໄດ້ຈົບລົງດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຂອງ James White, ຜູ້ເປັນບັນນາທິການຂອງ Review and Herald ໃນເວລານັ້ນ, ວ່າ "ຈະມີຕົວ." ມັນຈະ "ມີຕົວ" ແທ້, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຈົນກວ່າຫຼັງຈາກ September 11, 2001 ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄປສູ່ "ເສັ້ນທາງເກົ່າ" ແລະໃນທີ່ສຸດໄປສູ່ຊຸດບົດຄວາມທີ່ຍິ່ງບໍ່ສຳເລັດ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃດຍ່ Hiram Edson.

ໃນເວລານີ້ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງການກະບົດທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນບໍ່ດົນຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່, ແຕ່ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນພຽງວ່າ ເຖິງແມ່ນມັນເລີກຈະໄດ້ຮັບການນຳໄປສູ່ "ເຈດຕະນາ" ໃນພຣະບັນຍັດເລວີນິຕິ ບົດ 26, ກໍເປັນທີ່ແຈ້ງຊັດວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະຂະຫຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບ "ເຈດຕະນາ" ໃຫ້ກວ້າງໄກເກີນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈພື້ນຖານຂອງມັນເລີກໃນເລື່ອງນີ້. ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄຮແຮມ ເອັດສັນ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນດຽວກັນຈາກປະຫວັດສາດນັ້ນເອງ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງເຄີຍໄດ້ຊົງເລືອກມາກ່ອນແລ້ວ ເພື່ອປະທານນິມົດກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດກຳລັງເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບິລິສຸດທີ່ສຸດ ໃນວັນທີ 23 ຕຸລາ 1844.

ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳໃຊ້ຖ້ອຍຄຳຂອງນັກເທວະວິທະຍາອັດເວນຕິສ ເພື່ອຍອມຮັບວ່າ ໂຄງຮ່າງສຳລັບການນຳຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຂອງ Miller ໄປປະຍຸກຕາໃນນັ້ນ ຕັ້ງຢູ່ເທິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວກ່ຽວກັບອຳນາດສອງປະການທີ່ກົງໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເບົາ ຊຶ່ງໃນພຣະທຳດານເຢຊູໄດ້ຖືກແທນຄຳໄວ້ວ່າເປັນ "ສົງປະຈຳ" (ລັດທິນອກສາສະໜາ), ຊຶ່ງມັກຈະຖືກເຊື່ອມໂຍງຢູ່ສະເໝີກັບທັງ "ການລະເມີດ" ຫຼື "ສົງໝາ້ກຽດຊັງ," ໂດຍທັງສອງນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງແງ່ມຸມທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງອຳນາດທຳລາຍລ້າງຂອງລະບົບສັນຕະປາບາ. ຄວາມເຂົ້າໃຈພື້ນຖານຂອງ Miller ກ່ຽວກັບອຳນາດໂຣມັນໄດ້ເພີ່ມພູນຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍນັບຕັ້ງແຕ່ປະຫວັດສາດທີ່ລາວເປັນຕົວແທນ.

ທຸດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ລວມທັງ Gabriel, ໄດ້ນຳພາ Miller ໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ລາວໄດ້ປະກາດ. ຄວາມເຂົ້າໃຈເຫຼົ່ານັ້ນລວມມີຄຳພະຍາກອນທີ່ລາວໄດ້ປະກາດ, ຫຼັກການໃນການຕີຄວາມພຣະຄຳພີທີ່ລາວໄດ້ໃຊ້, ແລະຍັງລວມເຖິງໂຄງຮ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວສາມາດຈັດລະບຽບຄຳພະຍາກອນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ. Miller ໄດ້ຮັບໂຄງຮ່າງທີ່ວ່າ ອຳນາດທຳລາຍລ້າງສອງປະການທີ່ກ່າວເຖິງໃນ Daniel ແມ່ນ Rome ນອກຮີດ ແລະ Rome ຂອງສັນຕະປາບາ. Future for America ໄດ້ຖືກນຳພາໄປສູ່ໂຄງຮ່າງຂອງອຳນາດທຳລາຍລ້າງສາມປະການ ຄື ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວິນຍານສັກກະປົກສາມຕົນຄ້າຍຄືກັນ ອອກມາຈາກບາງຂອງມັງກອນ, ແລະຈາກບາງຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະຈາກບາງຂອງຜູ້ພະຍາກອນເທັດ. ເພາະວ່າພວກມັນເປັນວິນຍານຂອງພວກຜີຮ້າຍ, ກະທຳການອັດສະຈັນ, ຊຶ່ງອອກໄປຫາບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຂອງຊາວໂລກທັງສິ້ນ ເພື່ອຮວບຮວມພວກເຂົາເຂົ້າສູ່ສົງຄາມແຫ່ງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານຸພາບ. ພຣະນິມິດ 16:13, 14.

ກອບໂຄງສຳລັບອະນາຄົດຂອງອາເມຣິກາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງພື້ນຖານຂອງຜົນງານຂອງ Miller, ແຕ່ໄດ້ກ້າວໄປໄກກວ່າຈຸດທີ່ຜົນງານຂອງລາວໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ. ລັດທິ Adventism ໄດ້ລະຖົມກອບໂຄງຂອງລາວ ແລະຫວນກັບໄປຫາເທວະສາດຂອງ Protestantism ທີ່ເສື່ອມຖອຍ ແລະຂອງ Rome. ແນວຄຳພະຍາກອນອັນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ຖືກຮັບຊ່ວງຕາໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນພຣະທຳດານເຢຊູ.

"ພຣະນິມິດເປັນພຣະທຳທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້, ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນກໍເປັນພຣະທຳທີ່ຖືກເປີດອອກແລ້ວ. ພຣະທຳນີ້ໄດ້ບັນທຶກເຫດການອັນມະຫັດສະຈັນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້. ຄຳສອນຕ່າງໆໃນພຣະທຳນີ້ຊັດເຈນແນ່ນອນ, ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງລັກລັບທີ່ຍາກຈະເຂົ້າໃຈ. ໃນພຣະທຳນີ້ ໄດ້ຍົກເອົາແນວຄຳພະຍາກອນເສັ້ນດຽວກັນກັບທີ່ມີຢູ່ໃນດານເຢຊູ. ຄຳພະຍາກອນບາງປະການ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຊ້ອກ, ເພື່ອຊົງສະແດງວ່າຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງກ່າວຊ້ອກເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນຍິ່ງໃຫຍ່." Manuscript Releases, volume 9, 8.

ມີເນື້ອບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດໄດ້, ເພາະວ່າແນວສາຍຂອງລັດທິນອກສາສະໜາແລະລັດທິອຳນາດສັນຕະປາບາ ທີ່ຖືກບົງຊີ້ໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນໃນພຣະທຳດານເຢຊູ ໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ໃຫ້ຄຣອບຄຸມເຖິງອຳນາດຜູ້ຂົ່ມເຫັງຕາໄປ ທີ່ຈະບາກົດຂຶ້ນເທິງເວທີແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ.

"ໂດຍຜ່ານລັດທິນອກຮີດ, ແລະຕໍ່ມາໂດຍຜ່ານອຳນາດສັນຕະປາບາ, ຊາຕານໄດ້ໃຊ້ອຳນາດຂອງມັນຕະຫຼອດຫຼາຍສະຕະວັດໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະລົບລ້າງພະຍານທີ່ເຮັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ. ພວກນອກຮີດ ແລະພວກຖືສັນຕະປາບາໄດ້ຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຈິດວິນຍານແຫ່ງມັງກອນດຽວກັນ. ພວກເຂົາແຕກຕ່າງກັນພຽງແຕ່ວ່າ ອຳນາດສັນຕະປາບາ, ໂດຍສ້າງພາບເສດຖະກິດວ່າຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ,

ເປັນສັດຕູທີ່ອັນຕະລາຍ ແລະ ໂຫດຮ້າຍກວ່າ. ໂດຍຜ່ານການດຳເນີນງານຂອງລັດທິໂຮມັນ, ຊາຕານໄດ້ຈັບໂລກໄວ້ເປັນເຊວຍ. ຄຣິດຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກພັດພາເຂົ້າໄປໃນແຖວແຫ່ງຄວາມຫຼົງຜິດນີ້, ແລະເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງພັນປີ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທົນທຸກຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມພິລິດຂອງມັງກອນ. ແລະເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາປາ, ຖືກປົດເອົາກຳລັງຂອງມັນໄປ, ຖືກບີບບັງຄັບໃຫ້ຢຸດຕິການຂົນເຫງິ, ໂຍຮັນໄດ້ເຫັນອຳນາດໃໝ່ໜຶ່ງກຳລັງຜຸດຂຶ້ນເພື່ອສະທ້ອນສຽງຂອງມັງກອນ, ແລະສືບຕໍ່ດຳເນີນວຽກງານອັນໂຫດຮ້າຍ ແລະໝືນປະໝາດພຣະເຈົ້າແບບດຽວກັນ. ອຳນາດນີ້, ອັນເປັນອຳນາດສຸດທ້າຍທີ່ຈະທຳສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຄຣິດຈັກ ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖືກໝາຍເຖິງໂດຍສັດຮ້າຍທີ່ມີເຂົ້າຄ້າຍລູກແກະ. ສັດຮ້າຍທັງໝົດທີ່ມາກ່ອນມັນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກທະເລ, ແຕ່ອັນນີ້ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງການກໍ່ຕົວຂຶ້ນຢ່າງສະຫງົບຂອງຊາດທີ່ຖືກໝາຍເຖິງນັ້ນ. 'ສອງເຂົ້າຄ້າຍລູກແກະ' ເປັນຕົວແທນໄດ້ຢ່າງດີຕໍ່ລັກສະນະຂອງລັດຖະບານສະຫະລັດ, ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງອອກໃນຫຼັກການພື້ນຖານສອງປະການຂອງມັນ ຄື ລັດທິສາທາລະນະນິຍົມ ແລະ ໂປຣແຕສຕັງ. ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ເປັນເຄັດລັບແຫ່ງອຳນາດ ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງເຮົາໃນຖານະປະເທດຊາດ. ບັນດາຜູ້ທີ່ທຳອິດໄດ້ພົບບ່ອນລື້າຢູ່ຕາມຊາຍຝັ່ງຂອງອາເມຣິກາໄດ້ປັດຍິນດີທີ່ພົວພັນເຂົ້າໄປເຖິງປະເທດໜຶ່ງທີ່ປອດຈາກການອ້າງສິດຢ່າງຈອງຫອງຂອງສັນຕະປາປາ ແລະຈາກການປົກຄອງອັນກົດຂີ່ຂອງລາຊາ. ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສ້າງລັດຖະບານໜຶ່ງທີ່ເທິງພື້ນຖານອັນກວ້າງໃຫຍ່ແຫ່ງເສລີພາບທາງພົນລະເຮືອນ ແລະທາງສາສະໜາ."

"ແຕ່ການລາກເສັ້ນອັນເຂັ້ມງວດແຫ່ງດິນສູ່ພະຍາກອນ ເຜີຍໃຫ້ເຫັນການປ່ຽນແປງໃນພາບອັນສະຫງົບສຸກນີ້. ສັດຮ້າຍທີ່ມີເຂົ້າຄ້າຍລູກແກະ ເວົ້າດ້ວຍສຽງຂອງມັງກອນ ແລະ 'ໃຊ້ອຳນາດທັງສິ້ນຂອງສັດຮ້າຍໂຕທຳອິດຢູ່ຕໍ່ໜ້າມັນ.' ຄຳພະຍາກອນປະກາດວ່າ ມັນຈະບອກແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອີກໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ສ້າງຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍນັ້ນ, ແລະວ່າ 'ມັນເຮັດໃຫ້ຄົນທັງປວງ, ທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່, ຄົນຮັ່ງມີແລະຄົນຍາກຈົນ, ຄົນເສລີແລະຂ້າທາດ, ໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍໄວ້ທີ່ມີຂໍ້ວາຂອງພວກເຂົາ ຫຼືຫຼີກຫຼ່າງຂອງພວກເຂົາ; ແລະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຊື້ຫຼືຂາຍໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ ຫຼືຊື່ຂອງສັດຮ້າຍ ຫຼືເລກຈຳນວນຂອງຊື່ຂອງມັນ.' ດັ່ງນັ້ນ ຜ່າຍໂປຣແຕສແຕນຈຶ່ງດຳເນີນຕາມຮອຍຕີນຂອງສັນຕະປາປາ." Signs of the Times, November 1, 1899.

ສຳລັບ Miller, ສັດຮ້າຍຈາກທະເລ ແລະ ສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 13 ເປັນຕົວແທນຂອງໂຣມນອກຣິດ ຕິດຕາມດ້ວຍໂຣມສັນຕະປາປາ. Miller ຍັງໄດ້ພະຍາຍາມນຳໃຊ້ກອບແນວຄິດຂອງຕົນກັບພຣະນິມິດ ບົດທີ 17, ແຕ່ການຫາຍດີຂອງບາດແຜເຖິງຕາຍຂອງລະບົບສັນຕະປາປາ, ບົດບາດທາງຄຳພະຍາກອນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ສະຫະປະຊາຊາດ ຢູ່ນອກເໜືອກອບຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ທູດສະຫວັນໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ລາວ. ສຳລັບລາວ, ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 13 ຄືລະບົບສັນຕະປາປາ.

ມືນເລີ ແມ່ນຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຍົກເສືອຄຸມແຫ່ງໂປຣແຕສຕັນອອກຈາກມືຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນໂປຣແຕສຕັນ ຊຶ່ງໄດ້ອອກມາຈາກຍຸກມັດ. ຊ່ວງເວລາທີ່ສະຫະລັດຈະເວົ້າດັ່ງມັງກອນ, ເມື່ອລັດທິສາທາລະນະນິຍົມກາຍເປັນປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ໂປຣແຕສຕັນທີ່ເສືອມຖອຍຈະຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານທີ່ເສືອມຖອຍ ແລະ ກະທຳຊ້າງການຮ່ວມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຈັກກັບລັດ ຊຶ່ງເປັນພາບຈຳລອງຂອງສັນຕະປາປາ

ຍັງເປັນເຫດການໃນອະນາຄົດສຳລັບສະໄໝຂອງລາວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງພະຍາຍາມຈັດວາງພຣະທຳພຣະນີ
ມົດເຂົ້າໄວ້ໃນກອບໂຄງອັນຊົງສົດທິເທດທິທູດສະຫວັນໄດ້ປະທານແກ່ລາວ.

ທ່ານໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມພູນຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ຊຶ່ງໄດ້ບັງເກດຂຶ້ນໃນປີ 1798
ເມື່ອນິມົດແຫ່ງແມ່ນ້ຳອຸລາຍໃນພຣະທຳດານເືອນ ບົດ 8 ແລະ 9 ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ. ສຳລັບອະນາຄົດ
ອາເມຣິກາຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈນິມົດແຫ່ງແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນໃນພຣະທຳດານເືອນ ບົດ 10 ຫາ 12
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989 ເມື່ອດັງທິດພັນລະນາໄວ້ໃນດານເືອນ 11:40 ບັນດາປະເທດທີ່ເປັນຕົວແທນ
ຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດເດີມໄດ້ຖືກກວາດລ້າງໄປໂດຍສັນຕະສານກັບແລະສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ໂຄງຮ່າງທຶກິກປະທານໂດຍທູດສະຫວັນແກ່ Future for America ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງການຈຳແນກ
ແລະການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນພາຍໃນບໍລິບົດຂອງສະຫະພັນສາມປະການຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ
ແລະຜູ້ພະຍາກອນເທັດ.

“ຄວາມສະຫວ່າງທິດານເືອນໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ຖືກປະທານໃຫ້ໂດຍສະເພາະສຳລັບວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.
ນິມົດທິທ່ານໄດ້ເຫັນຢູ່ຮົມຝັ່ງແມ່ນ້ຳອຸໄລ ແລະ ຮົດເດເກນ, ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ທັງຫຼາຍແຫ່ງຊຸນຶກ,
ບັດນີກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການແຫ່ງການສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ແລະ
ເຫດການທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ນັ້ນ ຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຊ້ານີ້.” Testimonies to Ministers, 112.

ພວກມັນເລີ່ມໄດ້ປະກາດຂ່າວຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ ໂດຍປະກາດການເປີດສານພິພາກສາ.
Future for America ກຳລັງປະກາດຂ່າວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບູກ, ອາໂບໂລໄດ້ຫົດນ້ຳ; ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່. ເຫດສະນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ບູກກັບແມ່ນສັງໃດ, ຜູ້ທີ່ຫົດນ້ຳກັບແມ່ນສັງໃດ; ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ. ບັດນີ້
ຜູ້ທີ່ບູກແລະຜູ້ທີ່ຫົດນ້ຳເປັນອັນດຽວກັນ: ແລະທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບບຳເໜັດຂອງຕົນຕາມການງານຂອງຕົນ.
ເພາະວ່າ ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຮ່ວມງານກັບພຣະເຈົ້າ: ພວກທ່ານເປັນໄຮ້ນ້ຳຂອງພຣະເຈົ້າ,
ພວກທ່ານເປັນອາຄານຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕາມພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ,
ດັ່ງນາຍຊ່າງກໍ່ສ້າງຜູ້ສະຫລາດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວາງຮາກຖານໄວ້, ແລະຄົນອື່ນກໍ່ສ້າງທັບເທິງຮາກຖານນັ້ນ.
ແຕ່ໃຫ້ທຸກຄົນລະວັງວ່າຕົນກໍ່ສ້າງເທິງຮາກຖານນັ້ນແນວໃດ. ເພາະວ່າ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະວາງຮາກຖານອື່ນໄດ້ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄວ້ໄວ້ແລ້ວ, ຊຶ່ງຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ. 1 ໂກຣິນໂທ
3:6–11.

ເພື່ອປະກາດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງປະກາດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສອງອົງທຳອິດດ້ວຍ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ
ຈະມີອົງທີສາມໂດຍບາດສະຈາກອົງທີໜຶ່ງແລະອົງທີສອງບໍ່ໄດ້. ຂ່າວສານອົງທີໜຶ່ງແລະອົງທີສອງເປັນຮາກຖານ
ແລະຂ່າວສານອົງທີສາມເປັນຫົນຍອດ ແຕ່ຂ່າວສານອົງທີສາມຈະບໍ່ປະຕິເສດ ຫຼື
ຂັດແຍ້ງກັບຂ່າວສານອົງທີໜຶ່ງແລະອົງທີສອງເປັນອັນຂາດ. ຖ້າມັນເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ
ມັນກໍ່ບໍ່ແມ່ນຂ່າວສານແທ້ຈິງ.

“ຂ່າວສານທິໜຶ່ງແລະທີສອງໄດ້ຖືກປະກາດໃນປີ 1843 ແລະ 1844,
ແລະບັດນີ້ພວກເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້ການປະກາດຂອງຂ່າວສານທີສາມ;
ແຕ່ຂ່າວສານທັງສາມຍັງຄົງຈະຕ້ອງຖືກປະກາດຕໍ່ໄປ. ບັດນີ້ກໍ່ຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງບໍ່ແພ້ໄວລາໃດໆໃນອະດີດ
ທີ່ຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກກ່າວຊ້ຳອີກແກ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງສະແຫວງຫາຄວາມຈິງ. ໂດຍປາກກາດແລະໂດຍສຽງ
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງສົ່ງສຽງແຫ່ງການປະກາດນີ້ໂດຍສະແດງລຳດັບຂອງຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນ
ແລະການນຳໃຊ້ຂອງຄຳພະຍາກອນທີ່ພວກເຮົາມາເຖິງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.
ຈະມີຂ່າວສານທີສາມບໍ່ໄດ້ ຫາກບາດສະຈາກຂ່າວສານທິໜຶ່ງແລະທີສອງ.
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງນຳຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ໄປສູ່ໂລກໂດຍທາງສົງຄາມ ແລະໂດຍຄຳບັນຍາຍ

ໂດຍສະເພາະໃນແນວປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເຖິງສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ." Selected Messages, book 2, 104, 105.

ມີຂໍ້ສັງເກດອັນດີຫຼາຍປະການໜຶ່ງກ່ຽວກັບປະຫວັດຂອງກຸ່ມມົນເລໂຮຕ໌ ແລະ ປະຫວັດຂອງພວກເຮົາ. ກຸ່ມມົນເລໂຮຕ໌ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ພວກເຮົາເປັນຈຸດສິ້ນສຸດ. ພວກເຮົາໄດ້ນຳສະເໜີ ແລະ ດຳເນີນຊີວິດຕາມຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສອງ. ພວກເຮົານຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ຂ່າວສານທີ່ຍິ່ງບໍ່ຖືກເປີດຜະນຶກຂອງພວກເຮົາ (ນິມິດແມ່ນ້ຳອູໄລ) ພົບໄດ້ໃນດານເຮອນສອງບົດ, ແລະ ຂອງພວກເຮົາ (ນິມິດແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນ) ພົບໄດ້ໃນສາມບົດ. ພວກເຮົາໄດ້ຊີ້ຈຳແນກວິບັດອັນທຳອິດ ແລະ ອັນທີສອງ, ແລະ ໄດ້ດຳລົງຢູ່ພາຍໃນການສຳເລັດຂອງວິບັດອັນທີສອງ. ພວກເຮົາຊີ້ຈຳແນກ ແລະ ດຳລົງຢູ່ພາຍໃນການສຳເລັດຂອງວິບັດອັນທີສາມ. ໂຄງຮ່າງຂອງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປປະຍຸກໃຊ້ຂອງພວກເຮົາຄືໂຣມນອກຮົດ (ມັງກອນ) ແລະ ໂຣມສັນຕະປາບາ (ສັດຮ້າຍ). ໂຄງຮ່າງສຳລັບການນຳຄຳພະຍາກອນໄປປະຍຸກໃຊ້ຂອງພວກເຮົາຄືໂຣມສະໄໝໃໝ່ໃນຖານະສັດຮ້າຍສາມປະການ.

ເມື່ອເຮົາເລີ່ມພິຈາລະນາລັກສະນະຂອງໂຣມພາບາໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເຈັດ ວ່າເປັນອົງທີ່ເປັນຊື່ອອກມາຈາກຈັດນັ້ນ ກໍ່ເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະພິຈາລະນາວ່າ ພວກມົນເລໂຮຕ໌ໄດ້ເຂົ້າໃຈເລື່ອງໂຣມຢ່າງໃດໃນປະຫວັດສາດຊ່ວງພື້ນຖານ. ທູດສະຫວັນອົງທີສາມຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງເພີ່ມເຕີມ ແຕ່ແສງສະຫວ່າງນັ້ນຈະບໍ່ຂັດແຍ້ງກັບຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວເດັດຂາດ.

ດານເຮອນ ບົດທີ 2, 7, 8, 11 ແລະ 12 ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງໂຣມ ທ່າມກາງອຳນາດອື່ນໆ. ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາສອງໄລຍະຂອງໂຣມກ່ອນປີ 1798; ຄືໄລຍະນອກຮົດ ແລະ ໄລຍະສັນຕະປາບາ ເປັນກອບສຳລັບການນຳຄຳພະຍາກອນໄປປະຍຸກຕາມແນວຂອງມົນເລໂຮຕ໌. ມົນເລໂຮຕ໌ ແລະ ບັນດາຜູ້ບຸກເບີກໄດ້ລະບຸວ່າ "ພວກຂຶ້ນແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ" ໃນ ດານເຮອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 14 ໝາຍເຖິງໂຣມ.

ແລະໃນສະໄໝເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີຄົນເປັນອັນຫຼາຍລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້; ແລະພວກຄົນບຸນສະດົມໃນໝູ່ຊົນຂອງເຈົ້າກໍ່ຈະຍົກຕົນຂຶ້ນເພື່ອສະຖາປະນານິມິດ; ແຕ່ພວກເຮົາຈະລົ້ມລົງ. ດານເຮອນ 11:14.

ມີຢ່າງໜ້ອຍສອງປະເດັນສຳຄັນທີ່ຄວນພິຈາລະນາພາຍໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້. ຄຳວ່າ "ນິມິດ" ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້ ເປັນໜຶ່ງໃນສອງຄຳພາສາເຮັບເຮໃນພຣະທຳດານເຮອນທີ່ຖືກແປວ່າ "ນິມິດ." ໜຶ່ງໃນຄຳພາສາເຮັບເຮທີ່ຖືກແປວ່າ "ນິມິດ" ແມ່ນ châzôn, ແລະມີຄວາມໝາຍວ່າ ຄວາມຝັນ ຫຼື ຄຳພະຍາກອນ ຫຼື ນິມິດ. ຄຳວ່າ châzôn ບົ່ງຊື່ເຖິງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຫຼື ຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ, ແລະພົບເຫັນໃນພຣະທຳດານເຮອນສິບຄັ້ງ ແລະຖືກແປວ່າ "ນິມິດ" ຢູ່ສະເໝີ.

ຄຳພາສາເຮັບເຮອີກຄຳໜຶ່ງທີ່ຖືກແປວ່າ "ນິມິດ" ເຊັ່ນກັນ ຄື mar-eh' ແລະມີຄວາມໝາຍວ່າ ຮູບປະກົດ. ຄຳ mar-eh' ບົ່ງຊື່ເຖິງພາບທີ່ເຫັນອັນດຽວ ຄືເຫດການໃນຈຸດເວລາໜຶ່ງ. ຄຳພາສາເຮັບເຮ mar-eh' ພົບ 13 ເທືອໃນພຣະທຳດານເຮອນ ແລະຖືກແປເປັນ "ນິມິດ" 6 ເທືອ, 4 ເທືອເປັນ "ໃບໜ້າ," 2 ເທືອເປັນ "ຮູບປະກົດ," ແລະ 1 ເທືອເປັນ "ງາມນ່າເບີ້."

ພວກບຸນສະດົມໃນໝູ່ຊົນຂອງທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງໂຣມ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຫົວຂໍ້ພຣະຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບໂຣມນັ້ນເອງ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ສະຖາປະນາ "ນິມິດ" ຜ່ານຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳດານເຮອນ. ດ້ວຍເຫດນີ້

ຈົງເປັນສົງສາຄັນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈນັບສຳຄັນຂອງໂຮມໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກຜ່າຍຄຳພະຍາກອນ.

ຕາມຕັກກະຂອງຄຳພະຍາກອນ ຄຳວ່າ “ນິມິດ” ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນ “ນິມິດ” ດຽວກັນກັບທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ເພາະການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າລະບຸວ່າ ພຣະທຳດານເຢຊູແລະພຣະນິມິດເປັນພຣະທຳເຫຼົ່າດຽວກັນ, ວ່າທັງສອງສົມບູນເກືອບກັນ, ວ່າທັງສອງນຳກັນແລະກັນໄປສູ່ຄວາມບໍລິບູນ, ແລະວ່າແນວຄຳພະຍາກອນດຽວກັນທີ່ປາກົດຢູ່ໃນພຣະທຳດານເຢຊູ ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາຕາມພຣະນິມິດ. ປະເດັນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າໄວ້ໃນຊຸດບົດຄວາມນີ້ແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະບໍ່ນຳມັນມາກ່າວຊ້ຳອີກ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະເພີ່ມອີກຈຸດໜຶ່ງ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ລວມໄວ້ແລ້ວເຊັ່ນກັນຈາກຊົດເຕີ້ໄວທ໌. ຈຸດນັ້ນຄື ພຣະທຳທຸກເຫຼົ່າໃນພຣະຄຳພີກຳບັນຈົບ ແລະສົ້ນສຸດລົງໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ. “ນິມິດ” ແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ (châzôn) ທີ່ພົບໄດ້ໃນພຣະທຳດານເຢຊູ ແລະຖືກສະຖາປະນາໄວ້ດ້ວຍຫົວຂໍ້ຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບໂຮມ ເປັນຕົວແທນຂອງນິມິດແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຕະຫຼອດຫົວພຣະຄຳພີ. ພຣະທຳທຸກເຫຼົ່າໃນພຣະຄຳພີກຳບັນຈົບ ແລະສົ້ນສຸດລົງໃນພຣະນິມິດ ແລະພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຂັດແຍ້ງກັບພຣະອົງເອງ. ບໍ່ເຄີຍເລີຍ! ຖ້າທ່ານຄິດວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກຳລັງເຂົ້າໃຈບາງສິ່ງຜິດພາດ. ຄຳພາສາເຮັບເຮັດດຽວກັນນັ້ນແທ້ໆ (châzôn) ກໍຖືກແປວ່າ ນິມິດ ໃນພຣະທຳສຸພາສົດເຊັ່ນກັນ.

ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີນິມິດ, ປະຊາຊົນຍ່ອມພິນາດ; ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມເປັນສຸກ. ສຸພາສົດ 29:18.

ນັ້ນຄືປະເດັນທຳອິດທີ່ຄວນພິຈາລະນາເກືອບກັບຂໍ້ພຣະຄຳນີ້. ຖ້າພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໂຮມຜິດພາດ ແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ສາມາດສ້າງຕັ້ງນິມິດແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນໄດ້. ຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນໂດຍແກ່ນແທ້ແລ້ວໄດ້ກຳນົດລັກສະນະແຫ່ງຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຢຊູອິດ ແລະຄົນອື່ນໆ ຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ ຜູ້ໄດ້ນຳເອົາເທວະວິທະຍາອັນບອມບິນເຂົ້າມາ ເພື່ອທຳລາຍຫົວຂໍ້ຄຳພະຍາກອນເກືອບກັບໂຮມ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາພິຈາລະນາຄວາມເຂົ້າໃຈພື້ນຖານເກືອບກັບໂຮມນີ້ ພວກເຮົາຄວນຈົ່ງໃຈໃນໃຈ.

“ຜູ້ທີ່ເກີດຄວາມສັບສົນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະວັດຈະນະ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ອາດເຫັນຄວາມໝາຍຂອງຕ່າງພຣະຄຣິດ, ຈະຕັ້ງຕົນຢູ່ຜ່າຍຂອງຕ່າງພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ. ບັດນີ້ບໍ່ມີໄວລາອີກແລ້ວສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະກົມກືນເຂົ້າກັບໂລກ. ດານເຢຊູກຳລັງຢືນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຕົນ ແລະໃນຕ່າງແຫ່ງຂອງຕົນ. ຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຢຊູ ແລະຂອງໂຢຮັນ ຈະຕ້ອງຖືກເຂົ້າໃຈ. ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນອະທິບາຍຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນມອບສັດຈະທັມແກ່ໂລກ ຊຶ່ງທຸກຄົນຄວນເຂົ້າໃຈ. ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນພະຍານໃນໂລກ. ໂດຍການສຳເລັດຂອງມັນໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້, ມັນຈະອະທິບາຍຕົນເອງ.” Kress Collection, 105.

ຖ້າທ່ານບໍ່ເຫັນຄວາມໝາຍຂອງອັນຕຣິດ (ໂຮມ) ທ່ານຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບໂຮມ, ແລະຄຳເຕືອນນີ້ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງການສາມາດ ຫຼືບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີດານເຢຊູ ແລະ ພຣະນິມິດ. ພວກມັນເລີ່ມສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຮາກຖານຂອງລັດທິແອັດເວັນຕົກໄວ້ເທິງການຊີ້ບັງຂອງພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບໂຮມ. ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າ ໂຮມໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອຳນາດສອງຢ່າງທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບີ້ມາ, ວ່າທັງສອງຢ່າງນັ້ນເປັນຂັ້ນຕອນຂອງໂຮມ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຈຸດແຫ່ງປະຫວັດສາດທີ່ຈະເຫັນໂຮມເປັນສະຫະພັນສາມປະການ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໃນພຣະນິມິດ. ເພາະສະນັ້ນ ດານເຢຊູຈຶ່ງເປັນຮາກຖານທີ່ພວກມັນເລີ່ມເປັນຕົວແທນ ແລະ ພຣະນິມິດແມ່ນຫົນຍອດທີ່ Future for America ເປັນຕົວແທນ. ຍັງມີອີກຈຸດໜຶ່ງຈາກດານເຢຊູ

11:14 ທີ່ພວກເຮົາບາດຖະໜາຈະຊື້ໃຫ້ເຫັນ.

ມິນເລີແລະ ບັນດາຜູ້ນຸກເບີກເຂົ້າໃຈວ່າ ຮູບບົນໃນຄວາມຝັນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນຕົວແທນຂອງສີອານາຈັກ ຄື ບາບໂລນ, ມີດ-ເປີເຊຍ, ກຣີກ ແລະ ໂຣມ. ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຫັນໄກໄປກວ່າອານາຈັກທີ່ໄດ້, ເພາະພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າ ໂຣມສັນຕະປາບາ ເປັນພຽງໄລຍະທ້ອງຂອງໂຣມ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ອານາຈັກທີ່ຈົບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798. ຈາກຈຸດຍື່ນທາງປະຫວັດສາດຂອງພວກເຂົາ, ຫຼັກໝາຍຄຳພະຍາກອນອັນດຽວທີ່ຍິ່ງເຫຼືອຢູ່ ຄື ການເສດຖະກິດທີ່ສອງຂອງພຣະຄຣິດ, ເມື່ອຫົນທຶຖືກຕັດອອກຈາກພູເຂົາຈະພົ່ງເຂົ້າກະທົບທຶດິນຂອງຮູບບົນ. ພວກມິນເລີທັງໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທາງຄຳພະຍາກອນລະຫວ່າງໂຣມນອກຣິດ ແລະ ໂຣມສັນຕະປາບາ, ແຕ່ເມື່ອຖືກບັງຄັບໃຫ້ຈັດໃຫ້ປີ 1798 ສອດຄ່ອງກັບການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ອາດເຫັນໄດ້ໄກໄປກວ່າສີອານາຈັກ.

“ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງເວລາໜຶ່ງແລ້ວ
ເມື່ອພຣະລາຊະກິດອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຕົນຂອງຮູບບົນ
ໃນຊຶ່ງເຫຼັກໄດ້ປະສົມກັບດິນເຜົາທີ່ເປື້ອນ. ພຣະເຈົ້າມີຊົນຊາດໜຶ່ງຂອງພຣະອົງ,
ເປັນຊົນຊາດທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້, ຜູ້ຊົງການຈຳແນກຕ່າງຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ຜູ້ຊົງຈະຕ້ອງບໍ່ກາຍເປັນບໍລິສຸດໂດຍການວາງໄມ້, ຫຍ້າແຫ້ງ, ແລະຟາງ ລົງເທິງຮາກຖານ.
ທຸກດ້ວງວິນຍານທີ່ສັດຊື່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈະເຫັນວ່າລັກສະນະອັນແຕກຕ່າງຂອງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາຄື ວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ.
ຖ້າວັດຖະບານໃຫ້ກຽດແກ່ວັນຊະບາໂຕຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາ, ມັນຈະຢືນຢູ່ໃນກຳລັງຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະໃນການປົກປ້ອງຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ແກ່ພວກວິສຸດແລ້ວເທື່ອໜຶ່ງ.
ແຕ່ບັນດານັກວັດຖະບຸລຸດຈະຄຳຈຸນວັນຊະບາໂຕປອມ,
ແລະຈະນຳຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາຂອງພວກເຂົາໄປປະສົມກັບການຖືຮັກສາລູກຂອງລະບົບປາບານ,
ຍົກມັນຂຶ້ນເປັນອັນຊະບາໂຕທີ່ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແລະຊົງອວຍພອນ,
ຊົງແຍກມັນອອກໄວ້ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດຖືໄວ້ເປັນບໍລິສຸດ,
ເປັນໝາຍສຳຄັນລະຫວ່າງພຣະອົງກັບຊົນຊາດຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດໜຶ່ງພັນຊົງອາຍ,
ການປະສົມປະສານລະຫວ່າງກິນອຸບາຍຂອງຄຣິສຕະຈັກແລະກິນອຸບາຍຂອງລັດ
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຫຼັກແລະດິນເຜົາ.
ການຮ່ວມປະສານນີ້ກຳລັງທຳໃຫ້ອຳນາດທັງປວງຂອງຄຣິສຕະຈັກອ່ອນແຮງລົງ.
ການມອບອຳນາດຂອງລັດໃຫ້ແກ່ຄຣິສຕະຈັກນີ້ ຈະນຳຜົນຊົດຮ້າຍມາ.
ມະນຸດເກືອບຈະຜ່ານຈຸດແຫ້ງຄວາມອົດກົນຂອງພຣະເຈົ້າໄປແລ້ວ.
ພວກເຂົາໄດ້ລົງທຶນກຳລັງຂອງຕົນໃນການເມືອງ, ແລະໄດ້ຮ່ວມມືກັບລະບົບປາບາ. ແຕ່ເວລານີ້ຈະມາເຖິງ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະລົງທຶນໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງເປັນໂມຄະ,
ແລະການກະທຳອັນຊົດຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຈະສະທ້ອນກັບຄືນສູ່ຕົວພວກເຂົາເອງ.” Seventh-day
Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

ພຣະນິມິດ ບົດທຶສິບເຈັດ ແມ່ນການລະບຸຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ,
ແລະມັນລະບຸວ່າອານາຈັກເຈັດອານາຈັກໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ
ແລະອານາຈັກທີ່ແບດແມ່ນສະຫະພາບສາມປະການຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່.
ຖ້າການອ້າງອີງຄັ້ງທຳອິດເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີແມ່ນດ້ານເຢຍລະມັນ ບົດທຶສອງ,
ແລະແນ່ນອນວ່າແມ່ນຢ່າງນັ້ນ;
ແລ້ວການອ້າງອີງຄັ້ງສຸດທ້າຍກ່ອນຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍການອ້າງອີງຄັ້ງທຳອິດ.
ອານາຈັກສີອານາຈັກໃນດານເຢຍລະມັນ ບົດທຶສອງ ຈະສອດຄ່ອງກັບອານາຈັກແບດອານາຈັກໃນພຣະນິມິດ
ບົດທຶສິບເຈັດ ໄດ້ຢ່າງໃດ?

ດັ່ງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ຈົດຈຳໄວ້ເມື່ອເຮົາດຳເນີນຕົວໄປວ່າ

ພວກມັນເລື່ອໃຈຕໍ່ສາມາດເຫັນເຫດການພະຍາກອນເກີນໄປຈາກປະຫວັດສາດຂອງພວກເຂົາ.

ຂ້າວສານທົ່ວກະເຊົາເຂົ້າໃຈແລະປະກາດນັ້ນ

ໄດ້ລະບຸການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດວ່າເປັນໝູ່ໝາຍຖັດໄປແຫ່ງປະຫວັດສາດພະຍາກອນ. ແຕ່ຖ້າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກມັນເລື່ອໃຈກ່ຽວກັບໂຮມໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກທີ່ສະຖາປະນານິມິດແຫ່ງປະຫວັດສາດພະຍາກອນ ແລະການເຮັດບົດທຳອິດກໍເປັນທັງສອງຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງພວກມັນເລື່ອໃຈຕໍ່ແລ້ວສິ່ງນີ້ຈະສອດຄ່ອງກັບອານາຈັກແບດປະການໃນພຣະນິມິດບົດທຳອິດຈັດໄດ້ແນວໃດ?

ຖ້າທ່ານຍັງບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຮູບພາບໃນດານເຮັດບົດ 2 ເປັນພື້ນຖານຫຼືບໍ່,

ສົ່ງທິທ່ານຕ້ອງເຮັດມີພຽງແຕ່ພິຈາລະນາແຜນພູມຂອງບັນພະບຸລຸດຜູ້ກຳເນີດປີ 1843 ແລະ 1850.

ທັງສອງແຜນພູມນັ້ນມີການສະແດງຮູບພາບໃນດານເຮັດບົດ 2 ຢູ່ເທິງນັ້ນ. ທີ່ສຳຄັນບໍ່ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນຄື Ellen White ໄດ້ລະບຸວ່າທັງສອງແຜນພູມນັ້ນຖືກຈັດເຮັດຂຶ້ນໂດຍການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຕາມແບບແຜນຂອງພຣະອົງ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພາບປີ 1843 ໄດ້ຖືກຊົງນຳໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະວ່າມັນບໍ່ຄ່ອນຖືກດັດແກ້; ວ່າຕົວເລກຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທຳພຣະອົງຊົງປະສົງໃຫ້ເປັນ; ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອມັນ ແລະໄດ້ບັດບັງຄັບຄວາມຜິດພາດໃນບາງຕົວເລກ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດເຫັນມັນໄດ້ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ.” Early Writings, 74, 75.

ກ່ຽວກັບແຜນພາບປີ 1850 ນັ້ນ ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ:

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນການຈັດພິມແຜນພາບນັ້ນໂດຍບຣາເດີ Nichols. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ມີຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບແຜນພາບນັ້ນຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ແລະຖ້າແຜນພາບນີ້ໄດ້ຖືກຈັດທຳຂຶ້ນເພື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າມັນພຽງພໍສຳລັບຄົນໜຶ່ງ ມັນກໍພຽງພໍສຳລັບຄົນໜຶ່ງ, ແລະຖ້າຄົນໜຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີແຜນພາບໃໝ່ທີ່ວາດຂຶ້ນໃນຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ, ທຸກຄົນກໍຈຳເປັນຕ້ອງມີມັນຫຼາຍພັນກັນ.” Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 13, 359.

ມີສູ່ພາສີດບູຮານບົດໜຶ່ງຈາກໂລກທີ່ກ່າວວ່າ, “ຄວາມຜິດພາດມີຫຼາຍຫົນທາງ, ແຕ່ຄວາມຈິງມີພຽງຫົນທາງດຽວ.”

ມີຄວາມຜິດພາດຫຼາຍປະການທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາໃຊ້ເພື່ອຂັດຂວາງມະນຸດບໍ່ໃຫ້ຮັບຮູ້ວ່າ

ໂຮມສະໄໝໃໝ່ໃນພຣະນິມິດບົດທຳອິດຈັດ ແມ່ນຫົວຫົວແບດທີ່ເປັນຂອງເຈັດນັ້ນ.

ໜຶ່ງໃນຄວາມຜິດພາດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ກໍ່ເຫວສາດຂອງລັດທິເຮັດເວັນຕົກນຳມາໃຊ້

ແມ່ນການບົດເບື້ອນອານາຈັກຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດ. ໃນທີ່ນີ້

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງອານາຈັກໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ,

ນີ້ແມ່ນການກຳນົດສອງຢ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ອານາຈັກໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ

ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເທິງການກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນດານເຮັດບົດທຳອິດ, ແຕ່ກ່ອນໜ້າບາບີລນນັ້ນ

ກໍມີອານາຈັກໃນປະຫວັດສາດຢູ່ແລ້ວ. Ellen White ໄດ້ລະບຸຢ່າງຊັດເຈນວ່າ

ອານາຈັກໃນປະຫວັດສາດເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນໃຜ,

ແຕ່ນັກເຫວສາດຂອງລັດທິເຮັດເວັນຕົກກັບເມື່ອເສຍພະຍານທີ່ໄດ້ຮັບດົນໃຈນັ້ນ

ແລະສ້າງລາດັບຂອງອານາຈັກໃນປະຫວັດສາດຂຶ້ນມາ ອັນເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ວ່າ

ໂຮມປາກົດຂຶ້ນເປັນລາດັບທີ່ແບດ ແລະເປັນຂອງເຈັດນັ້ນ ຖືກບົດບັງໄປ.

ແຕ່ກໍແມ່ນໂຮມນັ້ນເອງທີ່ສະຖາປະນານິມິດນັ້ນ.

ນັກເທວະສາດຂອງອັດເວນຕິສມ໌ ແລະ ໂບຣເຕສຕັນທິສອິມຖອຍ ໄດ້ສະເໜີວ່າ ອານາຈັກຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດແມ່ນ ອີຢິບ, ອັດຊີເຣຍ, ບາບີລອນ, ມີດ-ເປີເຊຍ, ກຣີ, ໂຣມ ແລະ ອື່ນໆຕໍ່ໄປ. ຊັດເຕີໄວທ໌ ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ມີອານາຈັກລຳດັບທີສາມໃນປະຫວັດສາດ, ຊຶ່ງພວກເຮົາເລືອກທີ່ຈະປະໄວ້ກ່າວເຖິງ. ພວກເຮົາກຳລັງປະໄວ້ອານາຈັກນັ້ນບໍ່, ຫຼື ພວກເຮົາກຳລັງປະໄວ້ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ? ທັງສອງ.

“ປະຫວັດສາດຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ທີ່ໄດ້ຄອບຄອງເວລາແລະສະຖານທີ່ອັນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ສຳລັບຕົນ ຕາມລຳດັບຕ່າງ ກັນໄປ ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າກຳລັງເປັນພະຍານແກ່ຄວາມຈິງ ຊຶ່ງພວກເຮົາເອງກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຄວາມໝາຍຂອງມັນ ກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດບ່ອນທີ່ໃຫ້ແກ່ທຸກປະຊາຊາດ ແລະແກ່ທຸກບຸກຄົນໃນບັດຈຸບັນ ໃນແຜນການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ. ໃນວັນນີ້ ມະນຸດແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍກຳລັງຖືກວັດໂດຍລູກດົງ ທີ່ຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຜູ້ບໍ່ເຄີຍຜິດພາດ. ທຸກຄົນກຳລັງຕັດສິນຊະຕາກຳຂອງຕົນເອງໂດຍການເລືອກຂອງຕົນ, ແລະພຣະເຈົ້າກໍຊົງຄອບຄຸມເຫຼົ່າສິ່ງທັງປວງ ເພື່ອໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສຳເລັດ.”

“ປະຫວັດສາດທີ່ພຣະອົງຜູ້ເປັນ I AM ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ, ໂດຍຊົງເຊື່ອມໂຍງຂັດຂຶ້ນໃສ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ຕັ້ງແຕ່ນິລັນດອນໃນອະດີດໄປຈົນເຖິງນິລັນດອນໃນອະນາຄົດ, ບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໃນມື້ພວກເຮົາຢູ່ບ່ອນໃດໃນຂະບວນແຫ່ງຍຸກສະໄໝ, ແລະສົ່ງໃດອາດຖືກຄາດໝາຍໄດ້ໃນເວລາທີ່ຈະມາເຖິງ. ທຸກສິ່ງທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ວ່າຈະບັງເກດເຂົ້າ, ຈົນເຖິງເວລາປະຈຸບັນນີ້, ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນໜ້າປະຫວັດສາດແລ້ວ, ແລະພວກເຮົາອາດໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ຍິ່ງຈະມາເຖິງນັ້ນຈະສຳເລັດເປັນຈິງຕາມລຳດັບຂອງມັນ.”

“ການລົ້ມລ້າງຢ່າງສົມເຊື່ອງຂອງອຳນາດປົກຄອງທາງໂລກທັງປວງ ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງໃນພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄວາມຈິງ. ໃນຄຳພະຍາກອນທີ່ໄດ້ກ່າວອອກເມື່ອ ຄຳພິພາກສາຈາກພຣະເຈົ້າຖືກປະກາດເຫຼືອກະສັດອົງສຸດທ້າຍຂອງອິສະຣາເອນ ມີຂໍ້ຄວາມວ່າ: ‘ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ: ຈົ່ງຍົກມົງກຸດຫົວອອກ ແລະ ຖອດມົງກຸດລາຊາອອກເສຍ: ... ຈົ່ງຍົກຜູ້ຕົກຕ້ອຍຂຶ້ນ ແລະ ຈົ່ງຫຼຸດຜູ້ສູງສົງດົງ. ເຮົາຈະຄວາມັນ, ຄວາມັນ, ຄວາມັນ: ແລະ ມັນຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າພຣະອົງຜູ້ທີ່ມີສິດອັນຊອບທຳຈະມາ; ແລະ ເຮົາຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ.’ ເອເຊກຍູນ 21:26, 27.”

“ມົງກຸດທີ່ຖືກຖອນອອກຈາກອິດສະຣາເອນໄດ້ຕົກທອດຕ່າງ ໄປສູ່ອານາຈັກບາບີລອນ, ມີດ-ເປີເຊຍ, ກຣີ, ແລະ ໂຣມ. ພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ, ‘ມັນຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າພຣະອົງຜູ້ຊົງສິດນັ້ນເປັນຂອງພຣະອົງຈະສະເດັດມາ; ແລະ ເຮົາຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ.’”

“ເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ໃນວັນນີ້ ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຍຸກສະໄໝປະກາດວ່າ ພວກເຮົາກຳລັງຢືນຢູ່ເທິງທາງເຂົ້າແຫ່ງເຫດການອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະອັນເຄັ່ງຂັ້ມ. ທຸກສິ່ງໃນໂລກຂອງພວກເຮົາກຳລັງປັບປ່ວນ. ຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ຈະນຳໜ້າການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ ກຳລັງສຳເລັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕ່ອຕາພວກເຮົາ: ‘ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍື່ນເລື່ອງສົງຄາມ ແລະ ຂ້າວລືເລື່ອງສົງຄາມ.... ຊົນຊາດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ຊົນຊາດ ແລະ ອານາຈັກຕໍ່ສູ້ອານາຈັກ: ແລະ ຈະມີທັງການອຶດຢາກ, ໂລກລະບາດ, ແລະ ແຜ່ນດິນໃຫຍ່ ໃນຫຼາຍບ່ອນ.’ ມັດທາຍ 24:6, 7.”

“ເວລາປະຈຸບັນເປັນຍຸກແຫ່ງຄວາມສົນໃຈອັນລົ້ນເຫຼືອສຳລັບທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່, ບັນດາຜູ້ປົກຄອງແລະນັກລັດບຸດ, ບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຕຳຮັງຕ່າງແຫ່ງແຫ່ງຄວາມໄວ້ວາງໃຈແລະອຳນາດ,

ບັນດາຊາຍແລະຍິງຜູ້ມີຄວາມຄິດຕ່າງໆໃນທຸກຊົນຊັ້ນ,
ຕ່າງຈົດຈ້ອງຄວາມສົນໃຈໄປຍັງເຫດການທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຮອບຕົວເຮົາ.
ພວກເຂົາກຳລັງເລີ່ມມອງຄວາມສຳພັນອັນຕັ້ງຄຽດ ແລະບໍ່ສະຫງົບ ທີ່ດຳລົງຢູ່ທຳມະການບັນດາປະຊາຊາດ.
ພວກເຂົາສັງເກດເຫັນຄວາມເຂັ້ມຂົນທີ່ກຳລັງເຂົ້າຄອບງຳທຸກອົງປະກອບຝ່າຍໂລກ, ແລະພວກເຂົາຕະຫຼົກວ່າບາງສິ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຊື່ຂາດກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນ—ຄືວ່າໂລກກຳລັງຢືນຢູ່ໃນຂອບເຂດແຫ່ງວິກິດການອັນໃຫຍ່ຫຼວງຢ່າງຫາທຽບມ້າດໄດ້.”

“ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຍັບຢັ້ງລົມແຫ່ງການຂັດແຍ້ງໄວ້ໃນບັດນີ້ ເພື່ອມື້ໃຫມ່ນັ້ນພັດຂຶ້ນ
ຈົນກວ່າໂລກຈະໄດ້ຮັບຄຳເຕືອນເຖິງຄວາມພິນາດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ; ແຕ່ພາຍລຸກໜຶ່ງກຳລັງກຕົວຂຶ້ນ
ພ້ອມທີ່ຈະປະທຸງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ;
ແລະເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະມີພຣະບັນຊາໃຫ້ທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງປ່ອຍລົມນັ້ນ
ຈະເກີດພາບແຫ່ງການຂັດແຍ້ງອັນຮຸນແຮງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີປາກກາດຳມໃດຈະພັນນາໄດ້.”

“ພຣະຄຳພີ, ແລະພຣະຄຳພີທຳນັ້ນ, ເປັນຜູ້ໃຫ້ທັດສະນະອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ໃນນີ້
ພາບເຫດການສຸດທ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນປະຫວັດສາດໂລກຂອງເຮົາຖືກເປີດເຜີຍໄວ້,
ເຫດການທີ່ຕັ້ງຂອງມັນໄດ້ທອດນຳໜ້າມາແລ້ວ,
ແລະສຽງແຫ່ງການເຂົ້າມາໃກ້ຂອງມັນກໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເທືອນ
ແລະໃຫ້ຈິດໃຈຂອງມະນຸດຫມົດແຮງເພາະຄວາມຍ້ານ.” Education, 178–180.

ຂໍ້ຄວາມນີ້ມີແສງສະຫວ່າງຫຼາຍສຳລັບຍຸກສະໄໝຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍບາດຖະໜາຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນກໍ່ຄື ວ່າ
Sister White ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ອານາຈັກໃນປະຫວັດສາດທີ່ນຳໜ້າບາບໂລນນັ້ນຄື ອີສະຣາເອນ,
ບໍ່ແມ່ນອັດຊີເຮຍ. ບັນດາອານາຈັກໃນປະຫວັດສາດທີ່ນັກເທວະວິທະຍານຳໃຊ້ນັ້ນ
ໄດ້ລະເວັ້ນອີສະຣາເອນໃນຖານະເປັນອານາຈັກໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດ, ທັງໆ
ທີ່ມີວິດອຳນາດແລະສະຫງ່າລາສີທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໃນລະຫວ່າງການຄອງລາດຂອງກະສັດຊາໂລໂມນ,
ແລະທັງໆ ທີ່ມີພະຍານໂດຍກົງຈາກການດົນໃຈຜ່ານເອເຊກຽນ ແລະ Ellen White ວ່າ
ມົງກຸດຂອງອີສະຣາເອນໄດ້ຕົກທອດໄປສູ່ບາບໂລນ.

ຖ້າພວກເຮົານຳເອົາຄຳອະທິບາຍທີ່ໄດ້ຮັບການດົນບັນດານນັ້ນໄປປະຍຸກຕໍ່ອານາຈັກຕ່າງໆໃນປະຫວັດສາດ,
ພວກເຮົາກໍ່ພົບວ່າ ອີສະຣາເອນ ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກນັບລວມຢູ່ທຳມະການອານາຈັກເຫຼົ່ານັ້ນ. ອີສະຣາເອນ, ອັດຊີເຮຍ
ແລະ ອີຢິບ ແມ່ນອານາຈັກແຫ່ງປະຫວັດສາດທີ່ມາກ່ອນອານາຈັກທຳອິດໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ
ຊຶ່ງກໍ່ຄື ບາບໂລນ. ດັ່ງນັ້ນ ອານາຈັກທີ່ສຳຄັນໃນ “ປະຫວັດສາດ” ແມ່ນ ບາບໂລນ, ທີ່ຫຼັກແມ່ນ ມີໂດ-ເປີເຊຍ,
ທີ່ຫຼັກແມ່ນ ກຣີກ, ທີ່ຈັດແມ່ນ ໂຣມນອກຣັດ, ແລະ ທີ່ເປດແມ່ນ ໂຣມສັນຕະປາບາ, ຊຶ່ງເປັນຂອງເຈັດ
ເພາະມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂັ້ນທີ່ສອງຂອງໂຣມນອກຣັດ. ເມື່ອນັບຕາມອານາຈັກແຫ່ງປະຫວັດສາດ,
ໂຣມສັນຕະປາບາເປັນອັນທີ່ເປດ ແລະ ເປັນຂອງເຈັດ.

ໃນພຣະທຳດານໂຮນບົດທີ 7 ພວກເຮົາເຫັນອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ
ຖືກສະແດງແທນໂດຍສັດຮ້າຍທັງຫຼາຍ. ບາບໂລນແມ່ນສິ່ງ ຊຶ່ງຕໍ່ມາຖືກຕາມດ້ວຍໝີຂອງມີໂດ-ເປີເຊຍ.
ຕົວທີ່ສຳຄັນແມ່ນກຣີກໃນຮູບຂອງເສຣີດາວ, ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນແມ່ນໂຣມໃນຮູບຂອງສັດຮ້າຍທີ່
“ນຳຢ້ານກົວແລະໜ້າສະພິກົວ” ທີ່ມີ “ແຂ້ວເຫຼັກ.” ສັດຮ້າຍທີ່ນຳຢ້ານນັ້ນ
ສອດຄ່ອງກັບຮູບບັນໃນພຣະທຳດານໂຮນບົດທີ 2 ແລະແມ່ນໂຣມ,
ອານາຈັກທີ່ສຳຄັນໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ.

ພວກມັນເລີ່ມໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າອານາຈັກທີ່ສຳຄັນແມ່ນໂຣມ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າສະໜະຂອງສັດຮ້າຍອັນນຳຢ້ານນັ້ນຕາມນັ້ນ,
ແລະໄດ້ນຳລັກສະນະທາງພະຍາກອນທັງໝົດຂອງສັດຮ້າຍໄປປະຍຸກຕໍ່ອານາຈັກທີ່ສຳຄັນໂດຍກົງ.

ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງໂຮມນອກຮົດກັບໂຮມສັນຕະປາບາໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ, ແຕ່ບໍ່ອາດເຫັນອານາຈັກທີ່ໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີໄດ້, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ການກ່າວເຖິງອານາຈັກທັງ ຫຼາຍໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີເປັນຄັ້ງທຳອິດຢ່າງຖືກຕ້ອງເປັນຈຸດອ້າງອີງຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ການຈຳແນກລະຫວ່າງໂຮມທັງສອງນັ້ນມີຢູ່ໃນຂໍ້ຄວາມ, ຊຶ່ງເປີດໂອກາດໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາການຈຳແນກ ລະຫວ່າງໂຮມທັງສອງນັ້ນວ່າເປັນຕົວແທນຂອງສອງອານາຈັກ. ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນປະເດັນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາ.

ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ສັດຮ້າຍຕົວທີ່ສິນນີ້ຈະເປັນອານາຈັກທີ່ສືບທັງແຜ່ນດິນໂລກ, ຊຶ່ງຈະແຕກຕ່າງຈາກອານາຈັກທັງປວງ, ແລະຈະກິນກິນທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຈະຢຽບຢຳມັນລົງ, ແລະທຳລາຍມັນໃຫ້ແຕກເປັນຊຸ່ນຊຸ່ນ. ແລະເຂົາສືບເຂົາທອກມາຈາກອານາຈັກທີ່ສືບສັດສິບອົງທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນ; ແລະອີກອົງໜຶ່ງຈະລຸກຂຶ້ນພາຍຫຼັງພວກເຂົາ; ແລະທ່ານນັ້ນຈະແຕກຕ່າງຈາກອົງກ່ອນໆ, ແລະຈະປາບກະສັດສາມອົງໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດ. ແລະທ່ານນັ້ນຈະກ່າວຖອຍຄຳໃຫຍ່ໂຕຕ່ຳນ້ອງສູງສຸດ, ແລະຈະຂົນເຫງບັນດາວິສຸດຊົນຂອງອົງສູງສຸດໃຫ້ອ່ອນແຮງລົງ, ແລະຈະຄົດປ່ຽນແປງການກຳນົດເວລາແລະກົດໝາຍ; ແລະພວກເຂົາຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານນັ້ນຈົນເຖິງເວລາໜຶ່ງ ແລະສອງເວລາ ແລະເຄິ່ງເວລາ. ແຕ່ການພິພາກສາຈະຕັ້ງຂຶ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະຍຶດເອົາອຳນາດປົກຄອງຂອງທ່ານນັ້ນໄປ, ເພື່ອຜາມມັນໃຫ້ໝົດສິ້ນ ແລະທຳລາຍມັນເສຍຈົນຮອດທີ່ສຸດ. ດານເຮອນ 7:23–26.

ອານາຈັກທີ່ສືບໃນດານເຮອນ ບົດ 2 ແມ່ນໂຮມ. ສິບເຂົານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງສິບປະຊາຊາດທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກໂຮມນອກຮົດ, ແລະກ່ອນທີ່ໂຮມສັນຕະປາບາຈະເຂົ້າຄອບຄຸມໂລກໃນປີ 538, ສາມອານາຈັກໃນນັ້ນຈະຖືກກຳຈັດອອກ ຫຼັກຖານຖອນຮາກຖອນໂຄນ. ແລ້ວ “ເຂົາ” “ນ້ອຍ” ໃນຂໍ້ 8 ທີ່ມີ “ຕາເວັນອອກຂອງມະນຸດ, ແລະປາກເວົ້າຄຳໃຫຍ່ໂຕ” ຈະເກີດຂຶ້ນ. ຖ້າໃນອານາຈັກທີ່ສືບພວກເຮົາມີສິບເຂົາ ແລະມີສາມເຂົາຖືກກຳຈັດໄປເພື່ອໃຫ້ “ເຂົານ້ອຍ” ເຂົ້າມາແທນທີ່ສາມເຂົານັ້ນ, ເມື່ອສາມເຂົານັ້ນຖືກກຳຈັດອອກ ກໍຈະເຫຼືອເຈັດເຂົາ, ແລະເຂົານ້ອຍກໍແມ່ນເຂົາທີ່ແປດ, ເພາະວ່າໂຮມຍ່ອມຂຶ້ນມາເປັນທີ່ແປດສະເໝີ ແລະເປັນຂອງເຈັດນັ້ນ. ໃນບົດນີ້ມີແສງສະຫວ່າງຫຼາຍປະການກ່ຽວກັບໂຮມໃນສອງຂັ້ນຕອນຂອງມັນ, ແຕ່ທີ່ພິພາກສາພຽງແຕ່ສະເໜີພະຍານອີກຄັ້ງໜຶ່ງວ່າ ທັງໃນແງ່ຄຳພະຍາກອນ ແລະໃນແງ່ປະຫວັດສາດ, ໂຮມຂຶ້ນມາເປັນທີ່ແປດ ແລະເປັນຂອງເຈັດ.

ໃນບົດທີ່ແປດ ພວກເຮົາເຫັນການຂະຫຍາຍຄວາມຂອງບົດທີ່ເຈັດ. ບົດນີ້ໄດ້ຊີ້ບອກອີກຄັ້ງເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ ແຕ່ໄດ້ລະເວັ້ນອານາຈັກທຳອິດ ຄື ບາບີລອນ ເພາະເມື່ອດານເຮອນໄດ້ຮັບນິມິດໃນບົດທີ່ແປດນັ້ນ ກໍໃກ້ຈະຮອດວາລະສຸດທ້າຍຂອງບາບີລອນແລ້ວ. ໃນບົດນີ້ ມີໂຕ-ເປີເຊຍຖືກແທນດ້ວຍແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງທີ່ມີເຂົ້າສອງອັນ. ກຣີກຖືກແທນດ້ວຍແບຕົວໜຶ່ງທີ່ມີເຂົ້າອັນດຽວ ຊຶ່ງຖືກຫັກອອກ ແລະເກີດມີເຂົ້າສີອັນງອກຂຶ້ນມາແທນເຂົ້າທີ່ຖືກຫັກນັ້ນ. ຈາກນັ້ນ “ເຂົານ້ອຍ” ກໍປາກົດຂຶ້ນພາຍຫຼັງກຣີກ ແລະອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ເຂົານ້ອຍນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງໂຮມ. ເຖິງແມ່ນວ່າໂຮມບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍໂດຍກົງຈາກອານາຈັກກຣີກ ແຕ່ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ພື້ນລະນາເຂົານ້ອຍນັ້ນວ່າອອກມາຈາກເຂົາສີອັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນອານາຈັກກຣີກພາຍຫຼັງຈາກເຂົາອັນທຳອິດ—ອັນເປັນຕົວແທນຂອງ Alexander the Great—ຖືກຫັກລົງ. ໂຮມບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຈາກຊາວກຣີກ ແຕ່ໄດ້ລົງມາພິຈາລະນາຕົນຈາກພື້ນທີ່ຂອງກຣີກ ແລະໃນຄວາມໝາຍນັ້ນ ມັນຈຶ່ງອອກມາຈາກເຂົາສີອັນໜຶ່ງນັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງພົບເຫັນໃນບົດທົດແປດພະຍານອົກປະການໜຶ່ງທີ່ຮັບຮອງບົດທົດເຈັດ. ມາໂດ-ເປີເຊຍມີສອງເຂົ້າ, ກຣົກມີເຂົ້າໜຶ່ງ ແລະຕ່າງກັນອີກສີ່ເຂົ້າ. ນັ້ນເທົ່າກັບເຈັດເຂົ້າກ່ອນໜ້າຂອງໂຮມ, ເນື່ອງຈາກວ່າເຂົ້ານ້ອຍໄດ້ອອກມາຈາກໜຶ່ງໃນສີ່ເຂົ້າຂອງກຣົກ. ສອງບວກໜຶ່ງບວກສີ່ເທົ່າກັບເຈັດ, ແລ້ວໂຮມ, ຄືເຂົ້ານ້ອຍ, ເປັນອັນດັບທົດແປດ ແລະມັນກໍເປັນຂອງທັງເຈັດນັ້ນ. ເປັນການສົມຄວນທີ່ຈະສັງເກດວ່າ ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ທີ່ຊີ້ບອກວ່າໂຮມອອກມາຈາກໜຶ່ງໃນເຂົ້າຂອງກຣົກ ແມ່ນໜຶ່ງໃນຂໍ້ໃຕ້ແຍ້ງທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນຍິ່ງທີ່ສຸດ ຊຶ່ງ Miller ແລະຜູ້ຮ່ວມງານຂອງລາວໄດ້ຕ້ອງປະເຊີນໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກເຂົາ.

ພວກໂປຣເຕສແຕນໃນປະຫວັດສາດແນວນັ້ນຍິນຍອມວ່າ ເຂົ້ານ້ອຍຂອງໂຮມບໍ່ອາດເປັນໂຮມໄດ້ ເພາະຄຳພະຍາກອນລະບຸວ່າ ເຂົ້ານ້ອຍນັ້ນເກີດອອກມາຈາກໜຶ່ງໃນສີ່ເຂົ້າກຣົກ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ເຂົ້ານ້ອຍນັ້ນແທນ Antiochus Epiphanes ຜູ້ຊຶ້ງເປັນໜຶ່ງໃນກະສັດເຊເລວຊິດ ທີ່ສືບຕໍ່ຢູ່ໃນປະຫວັດສາດຫຼັງຈາກການແບ່ງອານາຈັກພາຍຫຼັງການສູ້ຊົດຂອງ Alexander the Great. ການໂຕ້ແຍ້ງໃນປະຫວັດສາດ Millerite ກ່ຽວກັບປະເດັນນີ້ມີຂະໜາດໃຫຍ່ຫຼາຍ ຈົນໃນແຜນພາບ 1843 ມີການສະແດງຂໍ້ໃຕ້ແຍ້ງຕ່າງໆສອນຂອງພວກໂປຣເຕສແຕນ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງຂໍ້ເທັດຈິງວ່າ Daniel ໄດ້ເຫັນເຂົ້ານ້ອຍເກີດອອກມາຈາກໜຶ່ງໃນສີ່ເຂົ້າກຣົກ ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ອາດລະບຸວ່າເປັນໂຮມໄດ້ ເພາະໂຮມບໍ່ໄດ້ສືບເຊື້ອສາຍມາຈາກກຣົກ. ຂໍ້ໃຕ້ແຍ້ງນີ້ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ທຸກຂໍ້ພຣະຄຳໃນ Daniel ທີ່ລະບຸໂຮມ. ຈຸດຍື່ນຂອງພວກໂປຣເຕສແຕນລວມເຖິງວ່າ “ພວກໂຈນບຸນໃນຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ” ໃນຂໍ້ສືບສືຂອງ Daniel ບົດທີ 11 ຈະຕ້ອງເປັນ Antiochus Epiphanes. ດັ່ງນັ້ນ ພວກ Millerites ຈຶ່ງໄດ້ບັນຈຸໄວ້ໃນແຜນພາບ ຊຶ່ງ Sister White ໄດ້ລະບຸວ່າ “ໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ,” ເຖິງການອ້າງອີງເຖິງ Antiochus Epiphanes ເພື່ອລະບຸວ່າເປັນເຫດໃດເຂົາຈຶ່ງບໍ່ອາດເປັນອານາຈັກທີ່ສິ້ນໄດ້. ໂຮມເປັນຜູ້ສະຖາປະນານິມົດແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ ຫຼືວ່າ ກະສັດເຊເລວຊິດຜູ້ໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປກ່ອນພຣະຄຣິດປະສູດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຮ້ອຍປີ ແມ່ນຜູ້ແທນອຳນາດທຶນຊັບຕ່າງໆພຣະຄຣິດໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຖືກຄົງໄວ້ທີ່ກາງແຂນ?

ຄຳຖາມທີ່ອາດຖືກຍົກຂຶ້ນມາແມ່ນວ່າ ເປັນຫຍັງດານເຮອນຈຶ່ງໄດ້ຮັບການສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຮມເກີດຂຶ້ນມາຈາກເຂົ້າອັນໜຶ່ງຂອງອານາຈັກກຣົກ, ຖ້າວ່າໂຮມບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍໂດຍກົງຈາກກຣົກ? ຄຳຕອບກໍຄືວ່າ ການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການກ້າວຂຶ້ນສູ່ອຳນາດຂອງໂຮມໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນພາກພື້ນນັ້ນ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນເຄີຍເປັນດິນແດນຂອງກຣົກ, ແຕ່ເປັນຫຍັງຄຳພະຍາກອນຈຶ່ງຖືກສຳແດງອອກໃນລັກສະນະເຊັ່ນນັ້ນ ເພື່ອເປີດຊ່ອງໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນນັ້ນ?

ຢ່າງນ້ອຍຄຳຕອບໜຶ່ງ—ນອກເໜືອຈາກຄວາມສຳຄັນຂອງການສັງເກດວ່າໂຮມເລີ່ມລຸກຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນໃດ—ກໍຄືວ່າ ບົດສະນາທີ່ໂຮມບາກດີຂຶ້ນເປັນອັນດັບແປດສະເໝີ ແລະເປັນຂອງທັງເຈັດ ນັ້ນ ໄດ້ຮັບຄຳຕອບໂດຍການທີ່ໂຮມຖືກເຊື້ອມໂຍງກັບດິນແດນຂອງກຣົກ ເພື່ອຮັກສາໃຈຄວາມຂອງບົດສະນາທີ່ວ່າໂຮມເປັນຂອງທັງເຈັດ. ບົດສະນານັ້ນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກ Millerites ບໍ່ອາດຈະເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດນັ້ນໄດ້ຈາກຈຸດຍື່ນຂອງພວກເຂົາໃນປະຫວັດສາດ. ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ບັນດາການອ້າງອີງທັງຫມົດໃນບໍ່ພຽງແຕ່ແຜນພາບ 1843 ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຮວມທັງແຜນພາບ 1850 ດ້ວຍ ລ້ວນແຕ່ເປັນພາບປະກອບຂອງຫົວຂໍ້ຕ່າງໆທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໂດຍກົງໃນພຣະວັດຈະນະພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ ຍົກເວັ້ນພຽງການອ້າງອີງອັນດຽວທີ່ເປັນວ່າ Antiochus Epiphanes ບໍ່ແມ່ນອຳນາດທີ່ຍື່ນຕ່າງໆພຣະຄຣິດ ກໍເຮັດໃຫ້ການເພີ່ມສົງໄສນັ້ນເຂົ້າໃນແຜນພາບມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຫຼາຍ. ນຳເສົ້າເພື່ອໃດຫນ້າ ທີ່ເມື່ອ Adventism ປະຖົມຮາກຖານຂອງຕົນ, ໃນທຸກມື້ພວກເຂົາກັບພົບຕົນເອງກຳລັງສອນວ່າ ອຳນາດໃນຂໍ້ທີ່ສືບສືຂອງດານເຮອນ 11 ແມ່ນ Antiochus Epiphanes ແລະບໍ່ແມ່ນໂຮມ!

ບັດນິພົນຂອງການກໍ່ລັງສອນສົງຄົມ Millerites

ຄັດຄ້ານຢ່າງແຂງຂັນຈົນເຖິງກັບໄດ້ສະແດງການໂຕ້ແຍ້ງນັ້ນໄວ້ເທິງແຜນພາບ 1843!

ອານາຈັກທັງຫຼາຍໃນປະຫວັດສາດຊື່ອກວ່າ ໂຮມຂຶ້ນມາເປັນອັນດັບທິດເປດ ແລະເປັນຂອງເຈັດ. "ເຂົ້າອ້ອມ" ໃນບົດທິດເຈັດ ທີ່ເວົ້າ "ຖ້ອຍຄຳອັນໃຫຍ່ຫຼວງຕ່ຳສູງສຸດ" ຂຶ້ນມາເປັນອັນດັບທິດເປດ ແລະເປັນຂອງເຈັດ. ເຂົ້າທັງຫຼາຍໃນບົດທິດເປດຊື່ອກວ່າ ໂຮມຂຶ້ນມາເປັນອັນດັບທິດເປດ ແລະເປັນຂອງເຈັດ.

ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາວ່າ ໂຮມສະໄໝໃໝ່ ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 17 ນັ້ນ ຂຶ້ນມາເປັນອານາຈັກທິດເປດ ແລະເປັນຂອງເຈັດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກເຮົາຈະກັບໄປຫາ ດານເຮນ ບົດ 2 ແລະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເປັນຫຍັງອານາຈັກສີ່ຢ່າງໃນ ດານເຮນ ບົດ 2

ຊຶ່ງເປັນການກ່າວເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີເປັນຄັ້ງທຳອິດ ຈຶ່ງສອດຄ່ອງກັບອານາຈັກແບດຢ່າງໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 17.